

тичком знању, античкој култури, античкој науци одузме онај утицај који она има и који може да има и у овом нашем савременом друштву и напорима које она чини да што хуманије, што племенитије оствари идеје које су идеали нашег времена и нашег друштва. Зато, мислим да је и ово прилика да се мало саберемо, да мало промислимо о томе какве напоре треба да чинимо, какве иницијативе треба да предузмемо да би оно што нам Антика пружа могли да пресадимо као племенит калем у савременом друштву, да повежемо лепоту, вредност, мисао тог античког света са оним што захтева наш живот, ово бурно време, за које сви ми одговарамо у извесном смислу и коме ми дајемо и садржај и лик.

Желим и у име Факултета кога представљам, и у своје, име овом састанку нашем успех и желим да напори које ћемо ми овде уложити и они резултати до којих смо дошли, потврде наше уверење и убеђење да се знања из антике могу са успехом преносити у савремено доба. То усталом показују и класици марксизма, њихове речи о значају антике и њихови чести цитати из античке литературе и филозофије, њихово ослањање на антику и на живу антику, коју ми овде као што сви видите желимо да одржимо у животу, да јој дамо неке нове снаге, да је покренемо и да они који треба да нам пруже помоћ, и који су, ако смем да кажем и одговорни, мало више учине, да се све те иницијативе прихвате.

Б. Гавела, Београд.

POZDRAVNI GOVOR PREDSEDNIKA HRVATSKOG DRUŠTVA KLASIČNIH FILOLOGA I DEKANA FILOZOFSKOGA FAKULTETA U ZAGREBU

Poštovane drugarice i drugovi, dragi kolege i kolegice! Neću govoriti o vrijednosti klasičnih jezika i klasične kulture, jer su tu stručnjaci kojima je to dobro poznato. Jedna me stvar silno razveselila, gotovo dirnula, a to su riječi koje su drugovi predstavnici političke vlasti i članovi Akademije nauka iz Makedonije i predstavnici grada Ohrida izrekli u vezi s učenjem klasičnih jezika i vrijednošću klasične kulture. Nama kao stručnjacima te stvari ne treba dokazivati, ali čini se da je danas ipak potrebno mnogo o tome govoriti. Naše socijalističko društvo temelji se na humanizmu i ističe u prvi plan humanizam. Ako bude ono i dalje gradilo i njegovalo takvo gledanje, može sa sigurnošću računati na veliki uspjeh i neprolaznu trajnost. To razumijevanje za klasičnu kulturu u Makedoniji me osobito razveselilo. No htio sam reći i to da u mnogim našim sredinama nema mnogo razumijevanja za klasične jezike, na kojima mnogo toga počiva. Bit će možda potrebno mnogo uvjeravanja u pojedinim našim republikama i krajevima da se to ne zaboravi. Smatram da i ovaj naš znanstveni skup

uz znanstvene probleme koje će tretirati mora svakako da se pozabavi i pitanjem sudbine i budućnosti klasičnih jezika u našoj zemlji — od Soče do Gevgelije. Trebalo bi ozbiljno razmotriti stanje kakvo je u našim republikama. Neobično me veseli što vidim da u našoj republici Makedoniji ima za to velikog razumijevanja.

Mi smo, drugovi, odgovorni pa se i sami moramo u tome angažirati. Ne smijemo čekati da nam netko na tanjuru sve pruži i kaže „evo, drugovi, mi shvaćamo vrijednost učenja klasičnih jezika — grčkog i latinskog“. Jedan od njih — grčki — potrebniji je u jednom dijelu naše zemlje, drugi — latinski — više u drugom, a oba posvuda. Ne treba dokazivati njihovu korist u mnogim granama nauke — od prirodnih znanosti — fizike, biologije, medicine, kemije, tehnike — do društvenih i humanističkih disciplina. Treba naglasiti da i na nama leži odgovornost ako danas sutra dođe do toga da zamre izučavanje klasičnih jezika u našoj zemlji, koja u tom pogledu ima dugu tradiciju, zemlji koja je uvijek njegovala te jezike.

Svjesni smo novog vremena i novih zahtjeva, želimo reformu, ali ako ne budemo uzeli iz prošlosti sve ono što je dobro i vrijedno i na tome dograđivali, onda naši temelji neće biti tako čvrsti da bismo na njima mogli sagraditi zgradu koja će dugo trajati. Stoga kad sam dolazio na taj skup, mislio sam da i o tome porazgovaramo, da kažemo kao predstavnici iz čitave zemlje, kao predstavnici klasične filologije ono što mislimo i što treba. Na nama je da uvjerimo sve naše organe kako je ta nauka neophodno potrebna našem društvu. Eto, to sam želio reći ne ističući posebnim argumentima vrijednost klasične kulture, što i ne treba posebno isticati.

Spomenut je časopis *Živa Antika*, koji već dvadeset i sedam godina izlazi u Skoplju. Kao što je prof. Petruševski rekao nije se pošlo od osnivanja društva nego se odmah išlo in medias res, ostvarilo se publiciranje časopisa. Nije se dugo dogovaralo i teoretiziralo da bi se pojavilo ovo što je danas ovdje. Mislim da Makedonija, posebice Skoplje, zaista može biti ponosno, a tako i skopski fakultet, na časopis koji je u međunarodnom svijetu stekao veliko priznanje kao izvanredna naučna publikacija koja je dala svijetu dragocjene podatke o našoj zemlji, o vrijednosti naše kulture i blaga koje se nalazi pod zemljom i nad zemljom.

Drugovi, želim da u ime Hrvatskog društva klasičnih filologa i u svoje ime pozdravim ovaj skup. Nosim vam srdačne pozdrave svih mojih drugova i Društva sa željom da taj skup postavi određene stvari koja će biti za našu budućnost od velike koristi.

Srdačna vam hvala što ste me saslušali. Želim puno uspjeha i dobro zdravlje svima onima koji su govorili u ime svojih organizacija. Srdačno vam stišćem ruku i od srca pozdravljam.

M. Sironić, Zagreb.